

en Bemyndigelse, der gives saavel af Hans Majestæt som af Rigsdagen. Naar vi dernæst see hen til Udgifstsidens, saa vil Forholdet være noget anderledes her. Der er paa Udgifstsidens endeel Poster, som ikke saaledes referere sig til nogen Lov eller Contract, men den største Deel, den langt overveiende Deel af de Poster, der ere opførte paa Udgifstsidens, grunde sig paa Love eller Contracter. Det er altsaa forsaavidt det samme Forhold som ved Indtægtsidens; det er i Henhold til disse Love og Contracter, at Udgifter bevilges og skulle finde Sted. Der findes en Bemyndigelse i vore Finantslove for Ministeriet til at gjøre disse Udgifter, men Maaden, hvorpaa de skulle gjøres, de Forpligtelser, der paahvile Staten deels igjennem Love, deels igjennem Contracter, omtales ikke i Finantsloven; det er bestemt i særlige Love og Contracter. Det forekommer mig derfor klart, at Udgifstsidens ligesaavel som Indtægtsidens har til Basis for at bestaae de andre Love og de afsluttede Contracter, og at det saaledes ikke kan benægtes, at en Finantslov ikke gives uden som støttet paa de givne Love. Det er altsaa i mine Tanker Forholdet, at den hele Finantslov giver Kongens og Rigsdagens Bevilling til Ministeriet til at kunne udføre den finantsielle Deel af Bestyrelsen for det kommende Finantsaar, og det har, forekommer det mig, en ganske overordentlig Betydning. Det er denne Bevillingsmyndighed, som i mine Tanker er Slutstenen for det hele constitutionelle System; men naar det er Tilfældet, naar denne store Betydning ligger i Bevillingen, da forekommer det mig ogsaa, at man maa være i højeste Grad varsom ved at benytte denne Bevillingsmyndighed, da maa man ikke paa nogen Maade svække dens Betydning; men naar nu § 16 ender med de Ord: „De Beløb, der ville udskrives til Gjennemførelsen af de i denne Paragraph nævnte Love, opføres paa en Tillægsbevillingslov for 1862—63, der forelægges den første ordentlige Rigsdag“, efterat det i Midten af Paragraphen er sagt, at forsaavidt de deri nævnte Love erholde Lovskraft, bevilges Udgifterne til at gennemføre dem, saa er det i mine Tanker klart, at Bevillingen til at udføre det, der er nødvendigt, i finantsiel Henseende efter disse Love er givet allerede ved den sidstnævnte

Basis. Om man nu føjer til, at denne Bevilling dog ikke har sin rigtige Betydning, at den ikke gjælder, undtagen der kommer nok en Bevilling til, at den ikke gjælder, undtagen man fremkommer med et Tillægsbevillingsforslag, hvorved disse Udgifter atter skulle bevilges, da forekommer det mig, at man ikke blot svækker Bevillingen selv og Bevillingens Betydning, men at man kommer ind paa en aldeles urigtig Wei. Man affeer fra, at Finantsloven støtter sig til forskellige Love, og at Finantslovens Bevillinger ere givne i Henhold til bestaaende Love. Naar det er Betydningen af Bevillingen, saa kan man ikke komme til at bevilge nok engang. At bevilge den samme Udgift igjen, forudsætter jo Retten til — skjønt jeg indrømmer ikke Sandsynligheden af — at Udgiften kan blive nægtet, men dersom man ikke i den allerstrengeste Forstand anerkjender Retten til at forkaste en Tillægsbevillingslov, Retten til at forkaste et Forslag, som gjøres til Rigsdagen, saa svækker man derved den hele Betydning af, at Noget fremlægges til Rigsdagens Samtykke. Det gaaer i mine Tanker ikke an, at en Udgift, som engang er bevilget af Rigsdagen, atter skulde underkastes en Afstemning. Ibet man ikke kan nægte Retten til at forkaste Tillægsbevillingsforslaget, foreslaaer man Rigsdagen at forkaste den Bevilling, som engang er vedtagen, men det gaaer i mine Tanker ikke an. Det forekommer mig derfor, at hvis jeg ikke skulde tage fejl i min Opfattelse af Forholdet, er den Grundsætning, der ligger til Grund for Slutningen af § 16, urigtig, og at man derfor ikke kan gaae ind paa denne Paragraph.

Andræ: Jeg agter ikke at gaae ind paa nogen Betragtning af de enkelte Poster paa den foreliggende Finantslov. Der fandtes jo vel enkelte af dem, mod hvilke jeg kunde have en aldeles afgjort Betænkelse; men min Stilling i dette Thing er ikke en saadan, at jeg mindst under de nærværende Forhold, vil gjøre noget Forsøg paa at stille Endringsforslag, hvis Skjæbne jeg dog maatte forudsæe. Det er et enkelt Forhold, jeg ønsker med saa Ord at komme til at høre. Der er Ingen af de ærede Talere, som hidtil have taget Deel i